

Начало > Предприемане на съдебни действия > Европейския съдебен атлас по гражданскоправни въпроси >

Регламент „Брюксел IIб“ – брачни дела и дела, свързани с родителската отговорност (преработен текст)

Регламент „Брюксел IIб“ – брачни дела и дела, свързани с родителската отговорност (преработен текст)

Латвия

Член 103, параграф 1, буква а) (първа част) — публични органи или други органи, оправомощени да изготвят автентични актове, посочени в член 2, параграф 2, точка 2, буква б), и публични органи, оправомощени да вписват споразумения, посочени в член 2, параграф 2, точка 3
При обстоятелствата, предвидени в член 325 от Закона за нотариусите, прекратяването на брак и издаването на удостоверение за развод се извършва от лицензиран нотариус.

Законът за нотариусите и неговият превод на английски език са достъпни тук — [Notariāta likums \(likumi.lv\)](http://Notariata.likums(likumi.lv))

Член 103, параграф 1, буква а) (втора част) — административни органи, предоставящи правна помощ, посочена в член 74, параграф 2

латвийски

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [lv](#) е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

английски

Моля, имайте предвид, че версиите на следните езици [en](#) [fr](#) вече са преведени.

френски

Администрацията за правна помощ.

Член 103, параграф 1, буква б) (първа част) — съдилища, компетентни да издават удостоверения за решение съгласно член 36, параграф 1, и съдилища и органи, компетентни да издават удостоверения за автентичен акт или споразумение , посочени в член 66

Удостоверението за решение съгласно член 36, параграф 1, буква а) от регламента се издава от съда, който е постановил въпросното решение. Удостоверението за решение съгласно член 36, параграф 1, буква б) от регламента се издава от съда, който е постановил въпросното решение. Ако решението е постановено от семеен съд по смисъла на член 1, параграф 2, букви б), в), г) и д) от регламента, съответното удостоверение се издава от семейния съд, който е постановил решението, в съответствие с член 36, параграф 1, буква б) от регламента.

Удостоверението за решение по член 36, параграф 1, буква в) от регламента се издава от Градски съд Рига (*Rīgas pilsētas tiesa*).

Удостоверението за автентичен акт по брачни въпроси се издава от лицензиран нотариус в съответствие с член 66, параграф 1, буква а) от регламента.

Член 103, параграф 1, буква б) (втора част) — съдилища, компетентни да поправят удостоверенията, посочени в член 37, параграф 1, член 48, параграф 1, и съдилища, компетентни да издават удостоверения, в които се посочва липсата или ограничаването на изпълняемостта на удостоверение решение, посочени в член 49; и съдилищата и органите, компетентни да поправят удостоверението, издадено съгласно член 66, параграф 1, както е посочено в член 67, параграф 1;

Съдът, компетентен да поправи удостоверение съгласно член 37 от регламента, е съдът, постановил решението за поправяне.

Съдът, компетентен да поправи или оттегли удостоверение съгласно член 48 от регламента, е съдът, постановил решението за поправяне или оттегляне.

Съдът, компетентен да издаде удостоверение за липса или ограничаване на изпълняемостта, посочено в член 49 от регламента, е съдът, постановил решението за издаване на такова удостоверение.

Член 103, параграф 1, буква в) — съдилища, компетентни за признаването на решение (член 30, параграф 3) и за отказ на признаване (член 40, параграф 2), както и съдилища и органи, компетентни за отказ на изпълнението, за оспорване или жалба и последващо оспорване или жалба съгласно член 58, параграф 1, член 61, параграф 2 и член 62

Компетентен съд по смисъла на член 30, параграф 3, член 40, параграф 2 и член 58, параграф 1 от регламента е районният (градският) съд, на чиято територия се намира мястото на изпълнение на решението или декларираното местоживее на ответника, или, при липса на такова, местопребиваването или седалището на ответника.

Решението на първоинстанционния съд за признаване на решение на чуждестранен съд може да бъде оспорено чрез частна жалба (*blakus sūdzība*). Тази жалба трябва да бъде внесена в съда, постановил въпросното решение, и адресирана до съответния апелативен съд. Решението на апелативния съд по тази жалба може да бъде оспорено чрез акцесорна жалба пред Върховния съд.

Решението на първоинстанционния съд за отказ на признаване или изпълнение на решение на чуждестранен съд може да бъде оспорено чрез частна жалба (*blakus sūdzība*). Тази жалба трябва да бъде внесена в съда, постановил въпросното решение, и адресирана до съответния апелативен съд (член 61 от регламента).

Решението на окръжен съд за признаване на решение на чуждестранен съд може да бъде оспорено само чрез частна жалба пред Върховния съд (член 62 от Регламента).

Член 103, параграф 1, буква г) — компетентни по изпълнението органи, посочени в член 52

Упълномощени съдебни изпълнители.

Член 103, параграф 1, буква д) — процедури за оспорване или обжалване на решение по молба за отказ на изпълнение, посочени в членове 61 и 62

Съдът, компетентен за целите на член 61 от регламента, е съответният апелативен съд. Частната жалба трябва да бъде внесена в съда, постановил въпросното решение, но трябва да бъде адресирана до съответния апелативен съд.

Решението на окръжен съд за признаване на решение на чуждестранен съд може да бъде оспорено само чрез частна жалба пред Върховния съд (член 62 от Регламента). Частната жалба трябва да бъде внесена в окръжния съд, постановил оспорваното решение, но трябва да бъде адресирана до съответния касационен съд.

В случая както на член 61, така и на член 62 от регламента, допълнителна жалба може да бъде подадена в срок от 10 дни от датата на постановяване на решението. Страна по дело, на която е изпратено съдебно решение съгласно член 56.2 от Гражданския процесуален закон (т.е. лице, чието местопребиваване или местонахождение не е в Латвия), може да подаде допълнителна жалба в срок от 15 дни от датата на издаване на преписа от решението.

При подаване на допълнителна жалба се заплаща глоба от 70 евро.

Допълнителната жалба се разглежда чрез писмена процедура. Съдът уведомява страните за датата, на която ще бъде разгледана допълнителната жалба. Копие от решението се изпраща на страните по делото в тридневен срок от датата на разглеждане на допълнителната жалба. Решението по допълнителната жалба не подлежи на обжалване и става окончателно в момента на приемането му.

Процедурата за подаване и разглеждане на акцесорна жалба е уредена в глава 55 от [Гражданския процесуален закон](#).

Член 103, параграф 1, буква е) — имена, адреси и способности на комуникация с централните органи, определени да подпомагат прилагането на регламента по въпроси, свързани с родителската отговорност. В случай че е определен повече от един централен орган, следва да се посочи местната и функционалната компетентност на всеки централен орган, както е посочено в член 76

Централният орган съгласно регламента е:

Министерство на правосъдието на Република Латвия

Brīvības bulvāris 36, Rīga, LV-1536

Електронна поща: pasts@tm.gov.lv

Телефон: + 371 67036802

Член 103, параграф 1, буква ж) — ако е приложимо, категории близки роднини, освен родителите, при които детето може да бъде настанено на територията на държава членка без предварителното съгласие на тази държава членка, както е посочено в член 82

По принцип съгласно латвийското право се изисква съгласие за настаняване на детето при роднини, лица, с които детето е в близки отношения, или други лица. Съществува обаче изключение, свързано с продължителността на настаняването. Съгласно член 451 от

[Закона за закрила на правата на детето](#) родителите могат да настанят дете при друго лице в Латвия за срок, който не надвишава три месеца. В подобен случай един от родителите трябва да състави пълномощно, в което се определя до каква степен родителите оправомощават другото лице да представлява интереса на тяхното дете.

Това условие важи само за деца под родителски грижи и в случаите, в които детето е поставено под грижите на друго лице за максимален срок от три месеца.

Член 103, параграф 1, буква з) — езици на институциите на Европейския съюз, различни от собствения език на държава членка, на които се приема кореспонденция с централните органи, както е посочено в член 91, параграф 3

Езиците за комуникация са латвийски и английски.

Член 103, параграф 1, буква и) — езици, приети за превод на искания и допълнителни документи, изпратени съгласно членове 80, 81 и 82, и на полетата със свободен текст на удостоверенията, посочени в член 91, параграф 2

Исканията, посочени в член 80, параграфи 1 и 2, както и всички документи към тях, се придружават от превод на латвийски език.

Искането, посочено в член 81, параграф 1, както и всички документи към него, се придружават от превод на латвийски език.

Искането, посочено в член 82, параграф 1, както и всички документи към него, се придружават от превод на латвийски език.

Полетата със свободен текст на удостоверенията трябва да бъдат преведени на латвийски език.

Последна актуализация: 25/06/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.